

SITKEI HÍREK

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

XIII. évfolyam • 4. szám • 2015. december

Karácsonyi gondolatok

Ádventben itt Sitkén is sokat készülünk a közelgő ünnepekre. Ünneplőbe öltöttünk lelkünket. Ezekben a napokban többször elmondtuk vagy leírtuk: Kellemes karácsonyi ünnepeket. A karácsony sokunk számára valóban kellemes. Sokan ünneplünk, örvendünk és vigadozunk, ilyenkor jól érezzük magunkat.

Még sincs mindenkinek szép karácsonya. Számukra a karácsony akár a keserűség ünnepe is lehetne. Ők nem érezték

Joggal tehető fel a kérdés: Honnan van bátorságuk a keresztényeknek karácsonykor betlehemi jászolt építeni, karácsonyfákat vásárolni, pompás ünnepségeket rendezni, a betlehemi Gyermekről, Máriáról és Józsefről, angyalokról és furulyázó pásztorokról regélni, amikor mellettünk szenvednek és éhen halnak az emberek, konténerekben laknak és magányosan dideregnek a hidegben? Honnan veszik a bátorságot ahhoz, hogy ezernyi csillagszórót és gyertyát gyűjtsenek, díszeket vásárolnak, amikor a szomszédnak bevető falatja sincs és azt se tudja, miből fizesse ki a házbért, a villanyszámlát, a fűtést? Tudnak nyugodt lelkiismerettel ünnepelni és örvendezni, amikor a világ tele van szívtelenséggel, kegyetlenségekkel, szenvedéssel és könynyel?

Mi, keresztények – akár a sitkei katolikus közösségnek, akár az evangélikus közösségnek vagyunk is a tagjai

meg az isteni szeretet melegét: a közel-múlt terrortámadásainak érintettjei, azok a menekültek, akik meghasonlottak saját kultúrájukkal. A nagyvárosok nyomorgói és a magányosok az öröm ünnepén talán még inkább szenvednek, mint máskor. Nincs, ki rájuk nyissa az ajtót, feloldja magányosságukat. Ehhez hozzászoktunk és szemet hunyunk fölöttük.

A sok bajt és jajt mi, ünneplő keresztények is látjuk. Az élet minden szomorú realitása ellenére mégis ünnepelek és örömmel zengjük a nagy hírt: „Ma megszületett a Megváltónk, Krisztus, az Úr...” (Lk 2, 11).

– mégis örömmünepet ülünk, mert Jézus Krisztusban közénk szállt az örök Ige, aki képes arra, hogy megváltoztassa és átalakítsa vajdó világunkat. Isten Igéje tartalommal tölti meg az üres emberi szavakat és arra képesít bennünket, hogy meggyógyítsuk a világban a bűn okozta sebeket. Isten Igéjével gátat vehetünk a nyomornak és a világban tomboló hazugságnak. Általa új életet nyertünk. A szentírásban olvastunk erről: „Kezdetben volt az Ige... és Isten volt az Ige... nélküle semmi sem lett, ami lett... Benne az élet volt... és az igazság... s az Ige testté lett, és közöttünk élt” (Jn 1).

(Folytatás a 2. oldalon)

TARTALOM

•Karácsonyi gondolatok	1. o.
•Karácsonyi ének	2. o.
•Adventi pillanatképek	2. o.
•Karácsonyi asztal	3. o.
•25 éves az óvoda	4. o.
•Önkormányzati hírek	4. o.
•Így ünnepeltük az óvoda születésnapját	5. o.
•Dalostalálkozó Lábodi Zoltán tiszteletére	6. o.
•Lábodi Zoltán Kistérségi Közművelődési díjat vehetett át Gróf László	7. o.
•Itt van az ősz...	7. o.
•Hagyományörző bál	7. o.
•Jubiláló házaspárok köszöntése	8–9. o.
•Marsal' Thropy rejtélye a Colonia Natura Apartman Park	9. o.
•A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület hírei	9. o.
•Negyedszázados a helyi önkormányzatiság	10. o.
•Szépkorú köszöntése	10. o.
•Müncheni gondolatok	11. o.
•50 éves osztálytalálkozónk emlékére	12. o.
•Újra otthon voltam, testileg-lelkileg	13. o.
•Hasznos ismeretek a könyvtárból	13. o.
•A Nyugdíjas Klub hírei	14. o.
•Budapesten jártunk	14. o.
•Emlékeim a II. világháborúról	15. o.
•Ford kisbusz a citerazene-karnak	15. o.
•11. helyen várja a tavaszi szezon futballcsapatunk	16. o.
•Felemás ősz a sitkei tekecsapat életében	16. o.

Idén is sokan segítettek a betlehem állításánál

Karácsonyi gondolatok

(Folytatás az 1. oldalról)

A sok emberi hazug szó képtelen volt megszüntetni a világ nyomorát és keserűségét. Isten Igéje emberi létünk élete és világossága. Benne megtestesült a kegyelem, az igazság és az öröm: „S az Ige testté lett, és közöttünk élt” (Jn 1, 14).

Máté és Lukács ezt a nagy igazságot rendkívüli események és tünemények leírásával igyekszik hírül adni. Hozzájuk hasonlóan jár el János evangélista, amikor kihangsúlyozza: Jézus Krisztus emberi testet öltött magára, és Benne az elrejtett Istenséggel találkozunk. Ő az egyedüli Szabadító és Megváltó. Jézus Krisztus születése óta az emberi nyomorúságok ellenére is örvendezhet a világ, mert Benne testet öltött a világosság, a kegyelem és az igazság, a teljes élet. Mindazoknak, akik befogadták, hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek. Általa megvalósul a kegyelem és igazság.

Ezért be kell fogadnunk Isten Igéjét. Karácsony legkomolyabb kihívása és felhívása ez. Vele megistenül a világ és életünk. A sok összevisszaság és zűrzavar ellenére Jézus Krisztusban olyan ponthoz jutott a világ, amelyhez mindig és mindenütt hozzáigazíthatjuk életünket. Születése remény. Közöttünk az Isten. Találkozhatunk vele és ha befogadjuk őt, akkor „hatalmat” ad arra, hogy jobbá váljon a világ.

Jézus Krisztus által Isten gyermekeivé leszünk. Az istengyermekség feladat. Isten Igéjét nem elég csak hallgatnunk, azt

valóra is kell váltanunk. Hozzá kell igazítanunk életünket. Az Ige emberré lett és általa hatalmat adott, hogy valóban Isten gyermekeivé váljunk.

Ma ellep bennünket a szavak áradata. A tv, az újság és a rádió ontja a szavakat. Elegünk van a sok szóból. Ezért olykor el kellene nézünk és csendben le kellene borulnunk a betlehemi jászol előtt. Így talán jobban megértenénk Isten Igéjét. A csend, a nyugalom, az ima, és a vasárnap megszentelése által agyonhajszolt világunkban emberibbé válna életünk. Isten Igéje közelebb segít bennünket embertársainkhoz. Újra meg tudnánk bocsátani testvéreinknek és melléjük tudnánk állni nyomorúságuk idején, a magányosság és a kétség óráiban.

Tetteinkkel kell tanúságot tennünk az emberré lett isteni Igéről. Így karácsonyi ünnepünk újra meggyőző hitvallássá válik és senki sem fogja azt többé a szomorúak és szegények csúfolódásának tekinteni.

Az ágon hó pihen, csillog a fénye.

Házakból szólni kezd halkan egy ének.

Béke és csend honol, lelkedben érzed.

Tárd ki szíved jól! Át kell, hogy érezd!

Áldott karácsonyi ünnepet és boldog új évet kívánok minden sitkei családnak!

Balasi István plébános

Karácsonyi ének

Legyen boldog karácsonyod,

békés, meleg az otthonod.

Gondolatod szépen, csendben

szálldogáljon Betlehembe.

Ott nem volt meleg, csak szegénység,

embereknek nagy reménység.

Mi is bízunk, jön egy jobb kor.

Higgyünk benne karácsonykor.

Hideg volt a jászol körül,

de a pásztor mind-mind örült.

Örülj Te is jó barátom,

ajándékul ezt kívánom.

Linka Sándor

Pillanatképek adventre hangoló rendezvényeinkről, melyekről következő számunkban bővebben is beszámolunk:

Adventi koszorúkötés a gyerekekkel

Adventi gyertyagyújtás a parkban

Adventi koncertet adtak a templomban a Sárvári Vonósok

Karácsonyi asztal

Az adventi karácsonyra való felkészülés az ünnep előtti negyedik vasárnap kezdődik és december 24-ig tart, ez a nap egyben az egyházi év kezdetét is jelenti. Új keletű szokás az adventi koszorú készítése: karácsony közeledtével minden vasárnap egy-egy több gyertyát kell meggyújtani.

Az estéket egykor a gyertya mellett adventi dalok éneklésével, közös vacsorával töltötték a családok. Akkoriban még nem volt áram, rádió és televízió, sem rendes, se mobiltelefon!

Régi hagyomány szerint karácsony napján az Esthajnalcsilag feljövetele után került sor az ünnepi vacsorára, mely előtt azonban a gazda nem mulasztott el az udvaron nagy zajt, lármát csapni, vagy ha volt fegyvere, a levegőbe löni és ezzel elkergetni a gonosz szellemeket. Közben a ház asszonya mindent előre feltált az asztalra, mert a vacsorát végig ülve, felállás nélkül kellett elfogyasztani. Imádkoztak, majd első fogásként mézbe mártott fokhagymát, dióbelet ettek, ugyancsak gonosz úzó szándékkal. Karácsonykor a ház körüli állatokat gondosan ellátták, mivel különös hiedelmek kapcsolódtak hozzájuk. Voltak, akik azt tartották, hogy az állatok karácsonykor beszélni tudnak. Egyes országokban szokás volt az állatoknak kis karácsonyfát állítani. A karácsonyi ünnep legfontosabb eseménye az ünnepi vacsora, melyben benne van minden nép saját régi hagyománya, részben pedig a nemzetek szokásainak keveredése, melyen sokat változtatott az új, korszerű konyhatechnológia. Az ünnepek alatt mindenki a legfinomabb menükkel próbálja megvendégelni családját, barátait. A karácsonyi ünnepi vacsora az étkezés, a családi, valamint a társadalmi élet egyik fontos, kiemelkedő eseménye.

A karácsonyi menüben a legtöbb családnál a magyar konyhára jellemző ünnepi ételek kerülnek az asztalra, de az egyes népek hagyományos fogásainak egy része ma már keveredik, rengeteg új információt, receptet és étel ötletet adnak át a televíziós csatornák. Számos olyan alapanyagot tudunk megvásárolni, melyet elődeink talán még nem is ismertek. Egyes ételféleségek esetében sok-sok hasonlóság ismerhető fel az alapanyag felhasználásában és a menüsor összeállításában.

A Magyarországra ma jellemző étkezési kultúrát más népektől megtanult, átvett szokás befolyásolta és alakította. A karácsonyi vacsorában keveredik a böjti étrend a húsból készített ételekkel. Régebben a húsetel szinte kivétel nélkül minden esetben sertés volt, ugyanis a sertés a föld alól mindent előtűr, ami a néphit szerint fejlődést jelent. A szárnyasokkal ellentétben, hiszen minden baromfi hátrafelé kapar, ami rossz előjelnek számít. Ezek a néphagyományok, babonák szép lassan feledésbe merülnek, hiszen a karácsonyi ételek között számos baromfi kerül kitűnő finomságként asztalainkra. Az ünnepi pulykaevés angolszász, az ünnepi libasült fogyasztása német hagyományokból honosodott meg hazánkban.

Egyes ételek, élelmiszerek, mint pl. bab, borsó, lencse, tök, mák, hal a néphit szerint sok pénzt, gazdagságot jelentenek és az ebből készített ételek fogyasztása gazdagságot hozhat a jövőben. A dió, az alma, a fokhagyma szintén nélkülözhetetlen alkotója az ünnepi asztalnak, ugyanúgy, mint a káposzta. A karácsonyi menüben a káposzta nemcsak nálunk, hanem más nemzeteknél, a németeknél, a letteknek, az oroszoknál és az észak-európai népek asztalán is ott van. Hazánkban a káposzta karácsonykor, elsősorban töltött káposztaként kerül az asztalra (török eredetű étel).

Ehhez – főként vidéken – a decemberi disznóvágásból származó friss sertéshúst használták, használják fel.

A töltött káposzta készítése módja, illetve a töltelék formája és nagysága, ízesítése szinte tájegységenként változó.

A halételek fogyasztása a böjti napok ételeihez tartozott az ünnepi időszakok idején, de ma már ennek nincs akkora jelentősége, az ünnep bármelyik napján előfordulhat. Vannak nemzetek, ahol a különféle halételek, illetve egyéb tengeri ételek ugyancsak nélkülözhetetlenek az ünnepi asztalról. A lazac húsából készült ételek fogyasztása Európában az északi népektől ered. Oroszországban a lazaccal és kaviárral töltött palacsinta az ünnepi asztal szinte elmaradhatatlan étele. A kaviárt a németek is szívesen fogyasztják előételként, pirítóssal. A hallesves karácsonyi fogyasztása Lengyelországban, valamint Magyarországon igen elterjedt. A halászlé különféle variációja pompás ünnepi fogások elkészítésére nyújt lehetőséget. A halak közül a spanyolok dévérkeszeget, a portugálok sózott, szárított tőkehalat, a svédek pedig vajas-hagymás pácolt pontyot fogyasztanak. Ez utóbbira – ízvilágát tekintve – nagyon hasonlít a németek Bismarck heringje.

Egyes országokban a tenger gyümölcsei sem hiányozhatnak az ünnepi menüből, Belgiumban előételként fogyasztják. Ugyancsak előételként szerepel a németeknél a kagyló- és ráksaláta. Franciaországban tájegységenként változik a menü, tengerparti részekben az osztriga szintén tipikus karácsonyi ételnek tekinthető.

Egy lassan kétszáz éves leírással zárom gondolataimat, mintha ötletként, egy különleges hallesvről. *Horváth József Elek 1832-ben a Sas folyóiratban megjelent tudósítása egy különleges, őrlött paprika nélkül főzött balatoni halászlé elkészítéséről.*

„...visszamenénk a szőlőhegybe egy szíves keszthelyi lakoshoz halászlére meghivatva. Ennek mi Vas vármegyében csak hírét hallánk, de azt a jóságot, melyet ez a szájjal éreztet, nem is képzelheted; pedig mi együgyű annak készítése! Összeszednek tudnillik mindennemű halat, s annál jobb, minél többnemű kevertetik össze, ezeket darabokra metélvén, bográcsba rakják, s megsózáván, egy egész paprikát s fél marok vörös hagymát közibe hintnek, s eképpen a bográcsba befojtván tulajdon gőzébe párolják. Annak utána egy kis sárgás rántást csinálnak, melyet vízzel kevert vörös borral – melybe ismét petrezselymet és kakukkfűvet hánynak – felöntik s egyszer felforrni engedvén, kitálalják. Valamint igen egyszerű ennek készítése, úgy íze felséges.”

Áldott, békés karácsonyt és boldog új évet kívánok!

Kovács Ferenc

25 éves az óvoda

A sárvári Vármelléki Óvoda Sitkei Tagóvodája idén ünnepli 25 éves jubileumát. A falu óvodájának születésnapját hogyan máshogy ünnepelhették volna, minthogy rendeztünk egy születésnapot.

Az ünnepségre október utolsó péntekjén, egy csodás napsütéses délutánon került sor.

A műsort Kéthelyi Nóra nyitotta, aki Lábas József versét olvasta. A rendezvényen egykori óvodások is megmutatták tehetségüket, gondolok itt a kis citerásokra és a Táncoló talpak nevet kapott formációra. Vass Bernadett Szabó Lőrinc Ima a gyermekekért című versével köszöntötte régi óvodáját. A mostani kis óvodások körjátékokkal szórakoztatták a közönséget. A nagycsoportos lányok pedig a mindenki által ismert és szeretett esernyős táncukat mutatták be. Morgós István polgármester úr beszédében visszaemlékezett a kezdet kezdetére, amikor is az óvoda megnyitotta kapuit, s felelevenítette az elmúlt 25 évet. Említést tett az óvodában történt felújításokról (cserépkályha cseréje, ablak- és ajtócsere stb.). Az óvoda az Önkormányzattól ajándékot is kapott, a közeljövőben új játszótér fog épülni az udvaron, ahol a gyerekek önfeledten játszhatnak majd.

Az ünnepség zárásaként egy kisfilmben gyűjtötték össze 25 év képeit. Valaki mosolyogva, van, aki pedig könnyek közt nézte a képeket.

A műsor előtt nagy volt az izgalom

Pataki Márta, Márti néni beszédében saját szemszögéből beszélt az óvodáról és a gyermeknevelésről.

Elmondta, hogy kik azok, akikre óvónőként büszkék: azokra a gyerekeikre, akik az iskolába lépve vagy már

felnőttként élve nem felejtik el, amit itt tanultak. Azokra, akik mernek, akik bíznak önmagukban, akik szembenéznek, akik küzdenek és kiállnak önmagukért, akik tudnak szeretni, másokat elfogadni, akiknek vannak értékeik, akik büszkék tudnak lenni önmagukra, akik fel tudnak állni a kudarc után, akik kíváncsiak a világra, akik tesznek magukért, akik akarnak többek, jobbak, értékesebbek lenni.

Az óvodánkban, régen és most is, változatlanul a gyermek a legfontosabb. Az a gyermek, akinek ez az egy óvodás kora van, és nagyon fontos, hogy meghatározó élményekkel, érzésekkel, minden lehetséges jóval feltarisznyázva induljon iskolába.

Agyereknevelés a legnehezebb dolog a világon, mert minden szavunk, gesztusunk, tettünk nyomot hagy a gyermekben és alakítja a viselkedését, az életét. Gyereket nevelni mindenki tud, de nagyon kevesen alkalmasak rá.

A gyereknevelés korántsem felhőtlen, babázó játék, komoly felelősség, nagy tudatosság, türelem és természetesen hatalmas elhivatottság, elszántság és kitartás kell hozzá.

Agyereknevelés mégis a legszebb, a legjobb dolog a világon, mert mindegyik gyermek más személyiség, érdekes felfedezni őket, közel kerülni hozzájuk, megismerni a képességeiket, taníttatni őket önmaguk megismerésére, biztatni a próbálkozásra, próbák elé állítani őket, sikerélményhez juttatni, bebizonyítani számukra, hogy értékesek, egyediek. Mindenhez egyetlen kulcs nyitja a kapukat, a SZERETET.

A szülőket arra kérte, gondolkodjanak el azon, milyen embert szeretnének nevelni a gyermekükből, és azt milyen nevelési hatásokkal érhetik el. „Hidd el, érdemes a gyerekekre figyelni, érdekesek, kedvesek, kíváncsiak, befogadóak, érzékenyek, hajlíthatóak, nevelhetőek, szerethetőek, de csak akkor, ha komolyan veszed őket. Kíváncsiak rád, elfogadnak olyannak, amilyen vagy. Neked is ezt kell tenned, elfogadni olyannak, amilyen. Minden ember a maga módján szép, okos, jó szándékú, szerethető és tehetséges. Segítsd, hogy segítse önmagát, érezze a szülei elfogadását, bizalmát. Példa vagyunk, mindegyikünk, szülők és óvónők egyaránt a gyermekek számára, és ez felelősség a jövő generációjának nevelésében.”

Az óvónők köszönetüket fejezik ki Sitke Község Önkormányzatának, a konyha dolgozóinak a szülinapra készített finom tortáért, a fellépőknek, a szülőknek és mindenkinek, aki valamilyen formában hozzájárult, hogy ez az esemény létrejöhessen. Nagyon örültek Mindenkinek, aki eljött és jelenlétével emelte az ünnepség fényét.

Vass Bernadett

Önkormányzati hírek

Sitke Község Önkormányzata Képviselő-testülete az őszi ülészakban többször is ülésezett rendes és rendkívüli képviselő-testületek keretében. A 2015. évi költségvetési beszámolóból ismert, hogy az orvosi rendelő felújítására 21.562 E Ft támogatást nyert az önkormányzat. Illetve, hogy pályázatot nyújtott be az adóssághozsokozási folyamatban nem részesült települések támogatására, mely összegből a Zrínyi utca burkolatának felújítása lett betervezve 10.000 E Ft összegben. Sajnos ezt a pályázatot nem támogatták, így a tervezett útfelújítást az Önkormányzat saját forrásból valósította meg. Többször módosításra került a szociális ellátásokról szóló rendelet, illetve az első lakáshoz jutók lakásszerzésének támogatásáról szóló önkormányzati rendelet

is módosításra szorult az összeghatárok újragondolása miatt, eszerint a 256.500 Ft összegű, egy főre jutó nettó jövedelmet meg nem haladó jövedelemmel rendelkezők lennének jogosultak a támogatásra. Ezzel további családok számára nyílna lehetőség a támogatási forma igénylésére. Sitke Község Helyi Esélyegyenlőségi Programjának felülvizsgálatára is sor került még szeptemberben, mely főleg a pályázati lehetőségeken való sikeres szereplés miatt fontos egy település számára. Szintén még szeptemberben csatlakozott az Önkormányzat a Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázat 2016. évi fordulójához, melyre határidőig 2 db érvényes pályázat érkezett be. A pályázók részére 10 hónapra, havi 2500 Ft összegű támogatást állapít meg a képviselő-testület.

Marsits Judit

Így ünnepeltük az óvoda születésnapját

Citeraszóval

A kis óvodások műsorával

A mindig sikert arató esernyőtáncsal

Táncsal

Tortával

Emlékeket idéző fényképekkel

Dalostalálkozó Lábodi Zoltán tiszteletére

1966–2002. Harminchat év. Egy fél élet. Lábodi Zoltán, együttesünk alapító-vezetője ennyit áldozott életéből citerazenekarunkra. Már 13 éve annak, hogy megdőbbenve álltunk Zoli bácsi halálának hírére hallva. Hirtelen halála mindnyájunkat megrázott, de régi igazság, csak az hal meg, akit elfelednek. Mi azonban nem feledjük a Tanár urat. Érezzük a mai napig is hiányát mind próbáinkon, mind szerepléseinkkor. S nem csak ezeken az októberi megemlékező koncerteken gondolunk rá. Virágot viszünk sírjára névnapján, a halálévfordulóján, s mindenszentekkor is gyertyát gyújtunk érte.

Együttesünk 2005 óta emlékezik meg a Tanár úrról októberi dalostalálkozó keretében. Emlékezünk Lábodi Zoltánra, aki immár 49 évvel ezelőtt alapította meg ötödmagával a Sitkei Citerazenekart, majd később a pávakör és az ifjúsági zenekar megalapítása is az ő nevéhez fűződik. A Tanár úr 36 évig állt az együttesek élén, tartotta össze néha erején felül is azokat. Sok szép eredményt értek el együtt. Sajnos ma már sem ő, sem az alapító tagok nem lehetnek velünk. A dalostalálkozó elején együttesünk tagjai mécses gyújtottak értük. Először Lábodi Zoltánért, majd a tagokért: Kéthelyi Jánosért, Gróf Lászlóért, Jenei Jánosért, Gróf Béláért, Kéthelyi Imréért, s a mindig vidám dudásunkért, Ódor Jóska bácsiért, majd 1 perces néma felállással emlékeztünk rájuk szeretettel.

Megemlékezésünk után Gróf Gusztáv és Gróf László egy csokor virággal köszöntötte az együttes nevében Lábodi Zoltánét, megköszönve, hogy a mai napig elfogadja meghívásunkat, s hogy most is megtisztelt bennünket jelenlétével.

Első fellépőként Vörös Krisztina vezetésével a hegyfalui művelődési ház énekkara énekelt nagy sikerrel, először léptek fel nálunk.

A gyermek citeraegyüttes műsora következett. 2012 őszén alakultak Gróf Adrienn vezetésével. Eddig még kevés alkalmuk nyílt a bemutatkozásra, bár tavaly a bátrabbak már játszottak a Mikulás bácsinak. Most nagyon ügyesek voltak, műsorukban gyermekdalok hangzottak el.

A kis citerások után Csóka Bella Zsóka énekében gyönyörködhetett a közönség. Felkészítője Vörös Krisztina tanárnő volt. Gitáron Gróf Annamária kísérte.

Majd egy pici lányokból álló csoport, a sitkei Eszterlanc Gyermekcsoport következett. Még csak szeptember vége óta énekelnek így együtt Kissné Németh Marianna vezetésével, de nagyon lelkesen készültek a fellépésre. Reméljük, ez a lelkesedés megmarad, s még nagyon sokszor hallhatjuk őket rendezvényeinken, ahol a jelszavunk, nem baj, ha nem olyan művészi, de a miénk. Furulyán Kiss Miriam kísérte a csoportot.

Műsorunk utolsó közreműködője, a Sitkei Citerazenekar fellépése előtt Morgós István polgármester úr kért szót, majd ünnepélyes keretek közt átnyújtotta Gróf Lászlónak, az együttes vezetőjének a Lábodi Zoltán Kistérségi Közművelődési Díjat, megköszönve a citerazenekarért és Sitke községért végzett közösségi munkáját.

A citerazenekar, mely jövőre ünnepli megalakulásának 50. évfordulóját, nagy sikert aratott, műsorukban rábaközi, szatmári népdalcsokek, népdalok szerepeltek.

A dalostalálkozó egy kis közös énekléssel zárult, melyben természetesen Zoli bácsi kedvenc éneke, az „Erdő mellett estvéledtem” is elhangzott.

A műsor után szeretetvendégségbe, egy kis beszélgetésre hívtuk a fellépőket, segítőköt, támogatókat köszönetünk jeléül.

Reméljük, hogy jövőre, az együttes 50 éves évfordulóján is találkozunk mindannyiunkkal!

Gróf Lászlóné

Vendégeink voltak a hegyfalui énekkar és Csóka Bella Zsóka

Az Eszterlanc Gyermekcsoport először lépett színpadra

Lábodi Zoltánné Morgós István és id. Gróf Lászlóné társaságában

A vendéglátó Sitkei Citerazenekar

Lábodi Zoltán Kistérségi Közművelődési Díjat vehetett át Gróf László

Gróf László 1979 óta tagja a Sitkei Citerazenekarnak, melynek az alapító, Lábodi Zoltán halála után, 2002-től a vezetője is lett. Az együttes vezetőjeként mindent megtesz, hogy ebben a kis közösségben magas színvonalú szakmai munka folyjék. Az utánpótlás biztosítását is mindig szívügyének tekintette, így a zenekarnak ifjúsági és gyermek zenekara egyaránt van.

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesületnek alapító tagja, a kezdetektől fogva aktív szervezője, résztvevője a Kápolna meg-

Gróf Lászlónak a díjat Morgós István adta át

mentéséért szervezett koncerteknek. De nemcsak a falu kulturális életében vesz részt, a társadalmi munkákban is mindig lehet rá számítani.

Teszi ezt csendben, szerényen, belső indítatásból.

A kitüntetés felterjesztője Morgós István, Sitke község polgármestere volt.

Hagyományörző bál

XIII. alkalommal került megrendezésre a hagyományörző bál Sitkén, a szokásos színtéren, a sitkei kultúrházban, november 7-én. Ahogy mindig, idén is elérte célját, vagyis zenés-táncos mulatságot biztosított mindenkinek, aki kedveli a hagyományos báli hangulatot.

Az estét Morgós István polgármester nyitotta köszöntő beszédével, amelyben köszönetét nyilvánította, hogy évről évre szép számú társaság vesz részt Sitke önkormányzati bálján. Majd ezt követte a Borostyánkert Vendéglő által nyújtott színvonalas vacsora. A jó hangulatért ezúttal is, a Sitkén már nagy népszerűségnek örvendő, Mc Arnie volt a felelős, aki egészen hajnalig szolgáltatta a zenét a csaknem hatvan, mulatni vágyó fő számára. Ahogy az egy bálhoz illő, éjfél-tájt megkezdődött a tombola húzása, amelynek során szebbnél szebb ajándékok ütöttek a szerencsés nyertesek markát. Reméljük, hogy a fenti sorokat olvasva minél több olvasónk kapott kedvet a jövő évi bálon való részvételhez!

Vörös Zsófia

Itt van az ősz...

Ha szeptember: akkor iskolakezdés.

Ha szeptember: finomabbnál finomabb gyümölcsök.

Ha szeptember: kezdődik a szüreti időszak.

És ha szeptember, akkor végre ismét szüreti játszóház a gyerekeknek itt, Sitkén.

Ez évben is ugyanolyan lelkesen készült Erika néni a programokkal, mint máskor, csak a meghívottak voltak kevesebben, mint amit eddig megszoktunk.

Erre a szép szeptemberi vasárnap délutánra úgy tűnik, sokan szerveztek más elfoglaltságot a gyerkőcöknek.

De azok, akik ott voltak a művelődési házban, azt hiszem, most sem csalódtak.

Volt ismét játék, trambulín, kézműveskedés és persze préselhettek szőlőt is a vállalkozó szelleműek.

Kézműves foglalkozás is várta a gyerekeket

Gregorich Zsófia előadása nagy sikert aratott

A mustból én is kaptam, nagyon finom volt. Az elmúlt forró nyár igazi édes nedűt adott a gazdáknak.

A délután csúcspontja azonban Gregorich Zsófia énekes volt, aki két fiútestvérrel együtt vidám, megenésített verseket és dalokat adott elő különböző hangszerek kíséretével. Jőmagam napestig elhallgattam volna őket, és láttam, hogy a többi szülő és a gyerekek is szájtátva hallgatták a csodás, néha pedig egész vicces dallamokat.

Tudjuk azonban, hogy minden jónak egyszer vége, így sajnos ez a kellemes vasárnap is eltelt, de a részt vevő gyerekek (és felnőttek) azt hiszem, elégedetten távoztak a kellemes élmények emlékével, és a következő játszóház reményében.

Kissné Németh Marianna

Jubiláló házaspárok köszöntése

Az idei évben is nagy izgalommal készültünk a házassági évfordulósok köszöntésére. Próbáltunk többségében olyan gyerekeket felkérni szereplésre, akiknek szülei, nagyszülei az ünnepeltek közt voltak, így ha nem is lett profi az előadás, de egy kicsit bensőségesebb talán igen. Reméljük, hogy a rövid műsor, amellyel készültünk, elnyerte az ünnepeltek tetszését, s szép emlékként őrzik meg ezt a napot.

A műsort Csóka Bella Zsóka nyitotta a „Szívemnek mélyén” című dallal, gitáron Gróf Annamária kísérte. A Sárvári Stop & Go Tánccsoport után Kéthelyi Júlia szavalata következett. Morgós István polgármester úr köszöntöje után Kiss Miriam játszott furulyán, majd Rác Dénes lelkész úr és Balasi István plébános úr kérte Isten áldását a jubiláló házaspárookra.

A házassági évfordulójukat ünneplő párok, akik elfogadták meghívásunkat

A műsor mellett az ünnepeltek egy-egy szál virággal és egy emléklappal is köszöntöttük. Örömmel töltött el bennünk, hogy két 50 éves évfordulóját ünneplő házaspár is van a faluban, de egy kicsit szomorú, hogy 5 éves vizont egy sincs az idei évben.

A Stop & Go Tánccsoport fellépése után egy pohár pezsgővel kívántuk minden kedves házaspárnak, hogy erőben, egészségben, békességben töltsék hátralévő éveiket kedves családjuk körében.

Az ünnepség után finom süteményekkel, jó boroskával próbáltuk egy kis beszélgetésre marasztalni a vendégeket.

A két aranylakodalmát ünneplő pár egyike **Major István és Baranyai Julianna**. Az elmúlt ötven évre így emlékeznek vissza:

Pityu bácsi 1945-ben született az akkor Kissitkéhez tartozó Batthyány majorban, Juliska néni pedig Nagysimonyiban egy 11 gyermekes családnak 5. gyermekeként. Édesanyjuk hamar meghalt, így a kisebb gyerekek nevelésében nagy feladat hárult rá.

Bár a nagysimonyi téészen dolgoztak mindketten, szorosabb kapcsolatuk Juliska néni bátyjának a lakodalmában kezdődött, ahova Pityu bácsi is hivatalos volt.

Nem is vártak sokat, hogy közös életet kezdjenek, 1965 áprilisában családi körben Nagysimonyiban megtartották az esküvőt és a lakodalmat. A gyermekáldás sem váratott magára, 1966 júliusától 1970 novemberéig 4 fiúgyermekük született, majd 1972 decemberében megérkezett a várva várt kislány is. Sajnos a gyerekek közül csak egy maradt itthon, a többiek mind máshol telepedtek le.

Szorgos munkásévek állnak mögöttük. Pityu bácsi a nagysimonyi téészen traktorosként kezdte, majd a celldömölki vasúton lett fűtő, nyugdíjba a gercei téészből ment. Juliska néni nagy szívfájdalma, hogy bár már 14 éves korától dolgozott a téészen, az erdészetben, majd Lánkapusztán, a gazdaságban, az éveit mégsem sikerült leigazoltatnia, így ellátást nem kap semmit. Igaz, a gyerekek megszületése után már nem tudott eljárni dolgozni, így a földek műveléséből, az állatok neveléséből jutott egy kis plusz jövedelemhez. Bár életük jórészét a munka tette ki, mégsem panaszkodnak. Gyerekeiket becsülettel felnevelték, s most már unokáikban lelik a legnagyobb örömet. Gábor fiúknál egy lány és egy fiú, Dalma és Márkus született, két évvel ezelőtt pedig megszületett legkisebb unokájuk, Arabella is.

A másik házaspár, **Tóth András** bácsi és **Fehér Piroska** néni szintén ötven évet éltek egymás mellett békességben, megértésben. Az ő megismerkedésük története egy kicsit kaletandosabb volt. András bácsi a csehszlovákiai Vicsápátiban született. Édesapja a Magyar párt tagja volt, ezért a háború utáni években nemkívánatos személyekké váltak, így 1948 novemberében Pornóapátiba telepítették ki szüleivel és hűgával együtt. Az ingóságaikat ugyan magukkal hozhatták, de takaros kis házukat ott kellett hagyniuk. András bácsi a Talajjavító

Tóth András és Fehér Piroska otthonukban

Vállalatnál traktorosként helyezkedett el, járták az országot. 1964 őszén a sitkei téész cukorrépa szállításához kért segítséget tőlük. Míg a munkások traktorját megrakták répával az alsó mezőn, addig neki megakadt a szeme a közeli, faluvégi ház udvarán szorgoskodó fiatal lányon. Piroska néni – hisz ki is lehetett volna más – nagyon sokat segített édesapjának, mert édesanyja meghalt. 18 évesen maradt félárván öt testvérével együtt, akiknek a nevelésében nagy részt vállalt.

(Folytatás a 9. oldalon)

Jubiláló házaspárok köszöntése

(Folytatás a 8. oldalról)

A sitkei emberek is csak jót mondhattak róla András bácsinak, mert megismerkedésük után egy évre Göndöcs plébános úr előtt, 1965. október 17-én kimondták a boldogító igent. Miután Piroska néni édesapja is meghalt 1968-ban, András bácsi a Vagongyárban helyezkedett el, mert nem hagyhatta akkor már egész hétre egyedül feleségét, aki a kisgyerek mellett állattartással, piacra járással próbált egy kis pénzt keresni a konyhára. 1991-ben a Vagongyárból ment el nyugdíjba, korkedvezményel.

Házasságukból 1966-ban egy gyermek, Zoli született, akinek lányai, Anikó és Júlia is már szinte felnőttek. A nagyszülők boldogok lennének, ha egy kicsit közelebb lennének, többet találkozhattának, de sajnos munkahelyük miatt ma már Alsóörsön laknak. De nagyon örülnek, mikor meglátogatják őket, ünnep számukra. A hétköznapiakat pedig most is szorgos munkával töltik, persze most már csak amennyire erejükből futja.

Kívánjuk aranylakodalmát ünneplő házaspárjainknak, hogy még sok évig kitarthassanak egymás mellett erőben, egészségben, példát mutatva a mai fiataloknak.

Gróf Lászlóné

Marsal' Thropy rejtélye a Colonia Natura Apartman Park

Szeptember első szombatján még mutatták magukat az éjszakai eső sötét fellegei, de már biztatón törtek át rajtuk a reggeli nap első sugarai. Remek idő ígérkezett, amolyan igazi, őszi túrázós. Így gondolta ezt közel száz ember is, akiknek úti célja egy titokzatos hely volt Sitkén.

Számukra mindenképpen, mert csak homályos utalásokat és körmönfont rejtvényeket kaptak kezükhöz falunktól vagy negyven kilométerre, Pápán.

A térség legnagyobb Opel szerviz hálózata 2010-ben indította útjára talányos tájékozási versenyét, melynek egyik pontja idén apartman parkunk volt. Több hónapnyi gondos előkészület után délelőtt tíz óra magasságában megérkeztek az első autók, alaposan felderítették a falut, megismerték a főbb nevezetességeket, s ki előbb, ki utóbb, de végül ránk talált. Ám ezzel még nem értek véget a résztvevők megpróbáltatásai. A négy házikónknak nevet adó római istenek betűiből egy ötödik neve állt elő, kinek szobra fogadta a Thropy-n indulókat.

Majd félszáz autó fordult meg egyetlen nap alatt az apartman park kavicsán. Utasaikat kivétel nélkül elbűvölte e vidék, s biz-

A Marsal' Thropy résztvevői

ton mondhatjuk, hogy jó hírért vitték a falunak is. Örömmel töltött el minket, hogy ismét sikerült valamit tenni azért, hogy Sitke ismertsége növekedjen, s bízunk benne, hogy viszontlátjuk még ezeket az embereket.

Németh Szabolcs

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület hírei

Egyesületünk elnöksége októberi ülésének egyik fő témája az idei rockfesztivál értékelése volt. A koncert sikeresen és problémamentesen zajlott le, és nyereséggel zárult. A látogatói létszám elmaradt ugyan az előző két év kiemelkedően magas nézőszámától, de elérte az ezt megelőző évek átlagát.

Határozat született a 2016. évi koncert időpontjáról is, amely a hagyományoknak megfelelően augusztus utolsó hétvégéje. A 30 éves jubileumra tekintettel az elnökség több napos rendezvényre állított össze műsortervet. A felkért együtsektől beérkezett ajánlatok alapján a novemberi ülésen végül 2 napos fesztivál megrendezéséről született döntés, melynek időpontja 2016. augusztus 26-27.

Az együttesekkel jelenleg a részletek egyeztetése van folyamatban, majd ezek tisztázása után történik a szerződések megkötése.

A várható műsor:

Péntek: Mobilmánia
Deák Bill Blues Band
Kárpátia
Balázs Fecó (Korál)
Road

Szombat: Pokolgép
Depresszió
Lord
Edda
Ossian

Martonfalvi Miklós

Negyedszázados a helyi önkormányzatiság

Az Országgyűlés 57/2000. (VI. 16.) határozata a Helyi Önkormányzatok Napjává nyilvánította szeptember 30-át. Annak emlékére döntött így az Országgyűlés, hogy 1990-ben ezen a napon tartották az első helyhatósági választásokat Magyarországon. Az önkormányzatiság, mely a magyar rendszerváltás egyik fő pillére volt, azóta is működőképes és ellátja azt a szerepkört, amelyet megalkotói ráruháztak. Az új intézményrendszer, a többpárti demokrácia mellett a helyi ügyek intézésének és irányításának lehetősége is megteremtődött. Az elmúlt 25 évben községünkben 7 képviselő-testület alakult. Bár voltak nehézségek, viták, de időközben senki nem adta vissza mandátumát, senki nem halálozott el, így nem került sor időközi választásokra sem. Ahhoz, hogy melyik hogy tudott sáfárkodni a közpénzekkel, hogy tudta kihasználni a pályázatok adta lehetőségeket, az látszik az adott időben felmutatott eredményekből, az önkormányzat mindenkorai büdzséből. De elmondható, hogy valamennyi képviselő-testület a felelősségteljes gazdálkodást tartotta szem előtt. (Bár ha az adósságkonszolidációra gondolunk, nem az adósság nélküli önkormányzatok jártak jól – egyelőre.) Visszatekintve azt gondolom, hogy az elmúlt negyed évszázadban az önkormányzatnak egyetlen fájdalmas döntése az iskola bezárása volt. A többi a fejlődésről, a haladásról szólt. A képviselők munkája komoly felelősség, egy egész község jóléte, hangulata függ tőle.

Morgós István köszönti a Sárvári Közös Önkormányzati Hivatal munkatársait a képviselők eskütétele előtt 2014-ben

Mint a község jelenlegi polgármestere, szeretném megköszönni mindazoknak, akik az elmúlt 25 évben polgármesterként, képviselőként azért tevékenykedtek, hogy településünk élhetőbb, szebb és gazdagabb legyen. De köszönet illeti meg az önkormányzat működését segítő jegyzőket, Dr. Radics Mihályt, Dr. Szijszák Valériát munkáját, valamint a sárvári hivatal munkatársainak segítségét is. Településünk választott vezetőinek jelentős segítséget, támogatást jelentett, hogy községünk lakói lakóhelyükért tenni akartak és akarnak ma is. Amit elértünk, együtt értük el, elért sikereink a közös munka eredménye. Kérek ezért mindenkit, hogy munkánkat a legjobb tudása szerint segítse továbbra is.

Községünk lakosainak a képviselő-testület és a magam nevében áldott, békés ünnepeket és boldog új esztendőt kívánok.

Morgós István

Képviselőtestületeink tagjai az elmúlt 25 évben

1990–1994

Fessler Magdolna
polgármester
Nagy Gábor
Fülöp Nándorné
Jenei József
Varga Mária
Kiss Miklós
Gróf Gusztáv
Morgós István

Gaál József
Kéthelyi Károly
Palkovics Sándor
Gaál Tibor
Morgós István
Kiss Lászlóné

2006–2010

Morgós István polgármester
Fülöp Nándorné
Poós Gusztáv
Gaál Tibor
Palkovics Sándor
Kéthelyi Károly
Gróf Gusztávné
Kiss Tibor

1994–1998

Fessler Magdolna
polgármester
Nagy Gábor
Domján Lászlóné
Kiss Lászlóné
Fülöp Nándor
Gróf Lászlóné
Morgós István
Sebesiné Fider Rozália

2010–2014

Morgós István polgármester
Gaál József
Gróf Gusztávné
Martonfalvi Miklós
Sebesiné Fider Rozália

1998–2002

Domján Lászlóné
polgármester
Palkovics Sándor
Sebesiné Fider Rozália
Gaál József
Kiss Lászlóné
Morgós István
Nagy Gábor
Gróf Lászlóné

2014-ben a község lakossága nem akart változásokat, így 2014-től a 2010-ben megválasztott testület tagjai kaptak ismételt bizalmat munkájuk folytatásához.

2002–2006

Domján Lászlóné
polgármester
Poós Gusztáv

Morgós István polgármester
Martonfalvi Miklós
Gróf Gusztávné
Gaál József
Sebesiné Fider Rozália

Szépkorú köszöntése

Kiss Ernőné december 2-án otthonában keverte fel Morgós István polgármester, hogy 90. születésnapja alkalmából felköszöntse.

Reméljük, következő számunkban lesz alkalmunk életéről egy cikket is közölni.

Addig is sok boldogságot, jó erőt, egészséget kívánunk!

A szerkesztőség

Müncheni gondolatok

Bevezetésképpen – úgy gondolom – fontos, hogy ismertessem a külszolgálati munkaköröket. A diplomaták feladatkörként, szakmai csoportonként teljesítenek külszolgálatot. Vannak gazdasági, kulturális, katonai, nemzeti összekötői feladatokat ellátó képviselőink a nagykövetségeken, főkonzulátusokon, konzulátusainkon szerte a bolygónkon. Sitke büszke lehet magára, jelenleg két sitkei diplomatája is van hazánknak. Gróf Béla katonai attaséként szolgál Pozsonyban, én 2015. február 16-ától nemzeti összekötő diplomataként szolgálom hazánkat, itt Németországban, a müncheni főkonzulátuson. Külön kiemelt feladatom az itt élő, a Németországban munkát vállaló magyar nemzetiségűekkel való kapcsolattartás. Gyermekeiknek pedig a magyar nyelvű oktatás megszervezése, az ezt kiszolgáló iskolarendszer folyamatos működtetésének biztosítása. Cél a magyar identitás, a magyarságtudat erősítése, megőrzése az óhazától távolabb élőknél is.

Bajorországban az idei év szeptemberében és októberében kilenc helyszínen indult el a vasárnapi iskolai magyar nyelvű képzés. Ez valójában egy hétvégére szervezett oktatási rendszer. Itt a magyar gyerekek a magyar nyelvtant, irodalmat és történelmet tanulják. Az ének-zenei képzésen pedig a magyar népzenei és népi tánc kultúrát ismerhetik meg játékos formában. Ebben a tanévben közel hatszáz gyerek iratkozott be iskoláinkba.

Münchenben és Bajorországban magyar kulturális rendezvények szervezése a feladatköröm. Jelenleg az év végi programok szervezésén, véglegesítésén dolgozom. Ezek közül a legjelentősebb a müncheni magyar karácsonyi vásár. Nemzeti ünnepeink, évfordulóink méltó megünneplésének megszervezése az itt élő magyar közösségek bevonásával igen fontos és felelősségteljes feladat. Több jubileumi évfordulót ünnepelhetünk a következő esztendőben. 2016. Széchenyi-émlékév – Gróf Széchenyi István születésének 225. évfordulója; Szent Márton-émlékév – a Savariában (a mai Szombathelyen) 1700 éve, 316-ban született Tours-i Szent Márton, Magyarország egyik védőszentjének emlékére.

Az 1956-os forradalom és szabadságharc hatvanadik, és a Sitkei Rockfesztivál harmincadik évfordulója is fontos jubileum nekem és úgy gondolom, sokunknak.

Ezek az évfordulók sok lehetőséget biztosítanak Magyarországon pozitív megjelenítésére, népszerűsítésére itt, Németországban.

A szorosan vett szakmai feladataim mellett folyamatosan végzek klasszikus konzuli tevékenységet is.

A konzuli munka alapvetően három nagy területre oszlik: a klasszikus konzuli munkára, ide tartozik az anyakönyvezés és az érdekvédelem is, a közigazgatási, valamint az úgynevezett közjegyzői típusú feladatokra, ilyenek például a hitelesítési ügyeink, valamint vízumrendészeti és útlevél ügyekre.

Természetesen a honosítás, a magyar állampolgárságot felvevők ügyeit, az ehhez kapcsolódó adminisztráció, a kötelező magyar nyelvű beszélgetés, és az állampolgári eskü letétele is a konzuli feladatok része.

A konzuli érdekvédelem keretében jogosultak a magyar állampolgárok védelemre hazájukon kívül. Itt szeretném azt hangsúlyozni, hogy az érdekvédelem nem azonos a jogi képviselettel! Mi a magyar állampolgároknak tanácsot és segítséget nyújtunk és hozzájárulunk ahhoz, hogy érdekeik külföldön is

Kovács Ferenc és Balázs Róbert a Freizingi Magyar Kulturális Egyesület elnöke a Köszönjük Bajorország rendezvényen

képviselve legyenek. Főszabály szerint mindenki maga köteles gondoskodni saját magáról, ügyeinek rendezéséről, anyagi eszközei meglétéről, jogi képviseletéről. Ezért a mi kezünk és anyagi lehetőségeink is kötöttek, szigorúan törvényekkel van szabályozva, hogy miben kell segítenünk honfitársainknak.

A balesetet szenvedő, kórházba került honfitársaink segítése, a valamilyen okból Németországban szabadságvesztésre ítélt magyarok ügyeinek kezelése is igen fontos és nagy empátiát igénylő munka.

A legszomorúbb az itt meghaltak ügyeinek az ügyintézése: az érintett család kiértékelése és a szállítási engedély kiadása.

Hazánk és állampolgáraink képviselete, érdekeinek védelme összetett, nehéz, de gyönyörű feladat. Remélem, sikerült írással egy csipetnyi betekintést nyújtani ezekről.

Békés, áldott, szeretettel teli karácsonyt és boldog új évet kívánok!

Üdvözlettel

Kovács Ferenc
München
2015. december

Operett a művelődési házban

Palotás Ágnes most is szeretettel fogadta a sitkei közönség

50 éves osztálytalálkozóznk emlékére

Sitke 1965–2015

A tovatűnt évek után mindig jó érzés újból találkozni, újból felidézni az elszállt iskolai évek megannyi szép emlékét.

2015. szeptember 5-én tartottuk az 50 éves osztálytalálkozóznkat, mi, akik 1965 júniusában hagytuk el a sitkei általános iskola épületét. A nyár elején több érdeklődő telefonhívást kaptunk Fider Lajos barátommal: „Ugye megszervezték az 50 éves osztálytalálkozót? Nagyon várjuk!”

Lázasan kezdtünk a szervezésbe. A 24 fős osztályból 5 fő nem tudott eljönni. Sebestyén Ernő és Mészáros Béla végleg elmentek közülünk, de éreztük, hogy lélekben Ők is velünk van-

Az osztálytalálkozó résztvevői

nak ezen a feledhetetlen napon. Nagy örömmel köszöntöttük körünkben Lábodi Zoltánnét, volt osztályfőnökünket a sárvári temető bejáratánál. Leróttuk kegyeletünket Lábodi Zoltán tanár Úr sírjánál. Ő az a pedagógus, aki bevezetett bennünket a betűk, számok csodálatos világába. Megtanított bennünket írni, olvasni, számolni. Baranyai László tanár Úr sírjánál is időztünk egy kicsit, aki másodikban volt tanítónk. Számtanóra előtt mindig kórusban kellett mondanunk a szorzótáblát. Felső tagozatban pedig fizikát és testnevelést tanított nekünk. Felkerestük Lukács Lajos igazgató Úr és Lukács tanító néni sírját is. Lukács tanító nének – mikor Sitkére került – mi voltunk az első osztálya. Ha végzett a tananyag leadásával, mindig mesét olvasott nekünk.

A sitkei temetőben fejet hajtottunk Kovács László tanító Úr síremlékénél. Ő tanította meg nekünk, hogyan kell a szőlőtőkét kitányérozni, hogy a felső gyökerek elvágásával az alsó gyökerek ne haljanak el, s fel tudják venni a nedvességet. Tőle tudjuk, hogy á-p-jun-sze-no a harminc napos hónapok, s ha a hold C formájú, akkor csökken, ha D, akkor dagad. Ugye, milyen fontos tudnivalók?!

Több mint 50 éve történt, és elevenen él bennünk!

Két elhunyt osztálytársunk sírjánál is megálltunk, és felidézünk egy-egy pillanatot életünkéből.

Mindenhol elhelyeztük a szeretet és az emlékezés virágait. Tanáraink és elhunyt osztálytársaink emléke szívünkben örökké él!

A nap további része a Borostyánkert vendéglőben folytatódott. Lábodi tanárnő megtartotta a rendhagyó osztályfőnöki órát. Mindannyian vártuk, hogy előkerül az osztálynapló is! Sajnos – a törvénynek megfelelően – ez megsemmisítésre ke-

rült. Ezen meglepődtünk, mivel azt gondoltuk, betekinthe-tünk e titkos dokumentumba! Nem így történt!

Ezen az osztályfőnöki órán mindenki beszámolt az elmúlt évek jelentős eseményeiről. Ma már mindannyian nyugdíjasok vagyunk. A nagymamák büszkén és örömmel beszéltek unokáikról. Előkerültek a fényképek is, minden szempár csillogott, ragyogott! Sajnos egy-egy családban szomorú események is történtek, szülők, testvérek elvesztése. Megdöbben-t hallottuk és részvétellel adóztunk annak az osztálytársunknak, aki pár nap eltéréssel veszítette el egyetlen gyermekét és szeretett testvérét.

Újabb színfoltja volt a találkozóznknak, amikor felelevenítettük a banketten történeteket. Nagy Jenő tanár Úr hegedült, Baranyai tanár Úr dobolt. Szinte hallottuk Kovács tanító Úr hangját, aki így szólt: „Király Sanyi, Ódor Gabi, gyertek! Kimegyünk a pincémbe, hozunk be bort.”

Kiss Magdi egy igazi meglepetéssel kedveskedett! Ő volt a Mókus órs krónikása. Félte őrizte az őrsi naplót, amit elhozott, s mint egy ereklyét nézegettük, lapozgattuk. Érdekes volt olvasni a bejegyzéseket, s újra élni a benne foglalt eseményeket.

Jó alapot kaptunk a sitkei iskolában! Jó tanáraink voltak, akik türelemmel, nagy szaktudással, kellő szigorral indítottak bennünket a felsőbb iskolák felé. A családias légkör meghatározta későbbi életünket is. Szeretettel, tisztelettel és hálával gondolunk minden volt pedagógusunkra. Több mint fél évszázad elteltével is emlékszünk arra a pillanatra, amikor Lábodi tanító Úr fogadott, s nyolcadikosként Lábodi tanárnő indított el bennünket a nagybetűs élet felé.

Szerény ajándékkal és virággal köszöntük meg a sok jót, amit tőle kaptunk.

Az ötven éves találkozóra készült képeslap

50 éves osztálytalálkozónk emlékére

Sitke 1965–2015

(Folytatás a 12. oldalról)

A hosszúra nyúlt beszámolók után elfogyasztottuk finom vacsoránkat, és késő este bontottunk asztalt. Köszönjük Germán Ervinnek és személyzetének a bőséges, finom falatokat, a figyelmes kiszolgálást. A rohanó életnek a soha meg nem ismételt csodáját próbáltuk felidézni ezen a találkozón. Mindenképp visszaidézni a múltat, az együtt töltött iskolai éveket, s egy napra legalább újra diáknak érezni magunkat.

„Lomb lehullhat, ág letörhet,
Csak a gyökerek maradjanak épek” /Kodály Zoltán/

Köszönjük a rendhagyó osztályfőnöki órát, köszönjük, hogy együtt lehettünk! Szeretettel gondolunk a mi kis falunkra, ahol a betűvetést megtanultuk, ahonnan elindultunk, s ahova most pár órára visszatértünk. Gyökereink erősek, szilárdak és épek!

A következő gondolatokat írom mindenki lelki emlékkönyvébe:

„A szálló évekkel
Sok minden megy el
De a szív, a koldus,
Tovább énekel.

Ami remény volt régen,
Emlék ma csupán,
De legalább sírhatsz
Tűnt szépek után!

Ami emlék szebb is,
Mint az, ami él,
Romok is ragyognak
Hús hold fényénél.”

Juhász Gyula: Emlék

Ódor Gábor,
volt sitkei diák

Újra otthon voltam, testileg-lelkileg

Mindig is örömmel, különös meghittséggel mentem haza. Bárhol is voltam a világban, nagy szeretettel gondoltam Sitkére, bölcsőm helyére. Néha még viszonyítottam is a helyet, a tájat, szokásokat. Haza érkeztem most is, az idei évben másodszor.

Tekintettel arra, hogy egyedül jöttem, ráérősen hajtottam az autóval. Szinte hihetetlen, ami fejlődést láttam a faluban évek óta. Ez nekem is öröm, még akkor is, ha nem tettem érte, most azonban élvezem a látottakat.

Érkezésemet – mint mindig – a temetőben kezdtem. Csak ámulok a gyönyörűen kialakított rendezettségén, modernségen (vízvételi lehetőség, halottas ház). Már belépésemkor megérintett a szép díszkapu, s az újonnan kirakott közlekedő út. A síremlékek színben, formában, értékben bármely városi temető díszivel felveszik a versenyt.

A temető előtti hősi emlékpark is gyönyörű, gondozott. Ez a jelző a temetőre is érvényes.

Végighaladva a falun, szinte minden ház új, vagy felújított. Aki ritkán jár haza, biztonsággal nem is tudja, kinek a háza volt azelőtt. Alig van rendezetlen porta, gazos udvar, kert, hiszen mindent eltakar a szem elől egy új, fantáziadús kapu,

bejáró. Jó utak, járdák. Hol vannak már azok az ötvenes évek?

Lassú sétám Kissitkén ért véget a kastélydombtól lefelé. Előtte még szemet gyönyörködtető az újjávarázsolt Kálvária kápolna. Hol van már a „vad-kert”, ma igazi városrész, emeletes, kertes házakkal, tökéletes komforttal. Szinte minden új, gondozott és szeretnivaló. Igazi foci pálya, s a beépített faluközben a frissen tatarozott polgármesteri hivatal, a közösség háza, ahogy az újságból értesülök. Nem hagyhatom ki a remekül üzemelő óvodát, éttermet. Sajnálom, hogy az iskola megszűnt, így kisgyermekként kell megtapasztalni a fiataloknak a korán kelés és az utazás borzalmait. A falu közlekedése is más, modernebb. Nem kell 2-3 km-t gyalogolni az állomásig.

Tekintettel arra, hogy ez nekem egy tökéletes lelki feltöltődést eredményez – hiszen otthon voltam –, köszönöm a sitkeieknek, akik ezt a látványt, élvezetet szereztek, megdolgoztak érte.

Sajnálom, hogy a gólyafészek eltűnt. Lesz helyette másik?

Jó egészségben eltöltött, boldog új évet kívánok, sok örömben, békességben.

Lábos József

Hasznos ismeretek a könyvtárból

A Vas Megyei Könyvtárellátó Szervezet „Hasznos ismeretek a könyvtárból” című programsorozatának köszönhetően Vízvári Sándor borász érdekes előadását hallgathatták meg közönségi könyvtárunkban a megjelent borosgazdák. Magyarország történelmi borvidékeinek megismerése mellett hasznos tanácsokat kaptak a szőlészettől, borászattal kapcsolatos kérdéseikre is a neves *sommeliertől*.

Az előadás jóízű eszmecserevel zárult.

A Nyugdíjas Klub hírei

Talán a Népi Díszítőművészeti Szakkör gyönyörű, tényleg művészi munkáinak látványa (is) inspirálta, hogy Nyugdíjas Klubunk június 14-i foglalkozásán elhatároztuk, próbáljunk tenni valami „kézzelfoghatót” azon túlmenően, hogy foglalkozásainkon részt veszünk, előadásokat, ismertetőket szervezünk, hogy havi rendszerességgel együtt vagyunk, hogy működünk. Szeptemberben például a Soltis Színház előadásán vett rész tagságunk egy része.

A júniusi elhatározás arról szólt, hogy ősszel megpróbáljuk megújítani a Nepomuki Szent János szobor kovácsoltvas kerítése festését, mely indokoltnak látszott.

A tagság harmada aktív részvételével ez az elhatározás október közepére teljesült. Bízunk abban, hogy néhány évre sikerült megfelelő, fejlődő, szépülő településünkhöz – reméljük – méltó állapotba hozni e remek kovácsmunkával létrehozott védő létesítményt. Szintén gondozást, gyomtalanítást, s némi virágosítást nyert a kerítésen belüli rész.

A vállalat kissé túl is teljesítettük, ugyanis halottak napjára felújítottuk a temető bejárata közelében lévő, ugyancsak kovácsolással készült kereszt, az Emlékezés Keresztje festését. Az

A klub tagjai szorgoskodnak az emlékparkban mindenszentek előtt

előtte lévő, a külhonban elesettekre emlékeztető táblával jelölt sírhely gondozása is vállalható feladat lehet.

A szükséges festékeket, eszközöket az Önkormányzat biztosította, a színházlátogatást a kisbusz rendelkezésre bocsátásával segítette ezúttal is.

Borbély László

Budapesten jártunk

Ötévenként rendezik meg a Néprajzi Múzeumban az Élő Népművészet Országos Kiállítását. Ezt az eseményt az egész ország területén előválogató előzi meg. Nyugat-Dunántúlon a zalaegerszegi Regionális Kiállítás anyagából válogatta a zsűri a Budapesten bemutatásra került munkákat. Szakkörünk ezen a kiállításon nem tudott részt venni, mert azonos időpontban volt szakkörünk 35 éves jubileumi kiállításával. Ennek ellenére nagy érdeklődéssel vártuk a budapesti megnyitót. Itt 470 alkotó 1700 munkáját tekinthettük meg, hímzés, faragás, szövés, kosárfonás, nemez, csipke, mézeskalács, csuhé, hímes tojás szakágakban, hogy csak a legismertebbeket említsem. A Néprajzi Múzeum zsúfoltságig megtelt aulájában Andrásfalvy Bertalan nyitotta meg a kiállítást. Megnyitójában elmondta: „A népművészeti hagyományok hétköznapi használati tárgyainkat megszépítve, a szeretet és a teremtés örömeivel kell szolgálnunk az életet, ez személyes és közösségi boldogulásunk záloga.”

A megnyitó után nagy kíváncsisággal jártuk körbe a termeket, megbeszélve a látottakat. Arra a megállapításra jutottunk, hogy minden alkotó a saját lakhelyén fellelhető hagyományt, technikát fejlesztette a legnagyobb tökéletességre. Néhány alkotóval mi is elbeszélgettünk, a tapasztalatokat megosztottuk.

Három óra után elindultunk, a felújított Várkert Bazárban a Testőrpalota adott otthont az Örökség és újítás – Kortárs magyar kézműves remek kiállításnak.

A „mesterremek” az utóbbi 10-15 évben születtek, és jól reprezentálják azt a gazdag műfaji, technikai és alkotói sokszínűséget, amely a magyar népi kézműves mozgalom sajátja.

„A munkákon érezzük a ráfordított időt, a mester kezének érintését, az elődök tudása és szépérzéke által kicsiszolt, de az egyéni alkotó elképzelése által új formát öltő hagyomány kiemelhetetlen gazdagságát.”

Örülök, hogy munkáimmal részese lehettem.

A Szépművészeti Múzeum előtt a sárvári szakkör tagjaival

Sötétedett, amikor elhagytuk a kiállító termet. Indultunk tovább a nemrég felújított Nagyboldogasszony-templomba (Mátyás-templom), melyet 1890–1905 között építettek át Schulek Frigyes tervei alapján neoromán-neogótikus stílusban.

A templomot körülvevő hét bástya a hét magyar törzset jelképezi. Itt orgonás szentmisén vettünk részt.

Hét órakor megnéztük a kivilágított várost a Halászbástyáról.

A Halászbástya neve onnan ered, hogy a középkorban a közelben volt a halpiac, és ostrom idején a halászok céhe védte ezt a falszakaszt.

Szerencsénk volt, a gyönyörű, tiszta időben messziről látszódtak a város fényei, a gyönyörűen kivilágított Parlament és a díszkivilágítással fényben úszó hidak visszatükröződtek a Duna vizén, felejthetetlen látványt nyújtottak.

Késő este indultunk haza, fáradtan, de boldogan a sok szép élménytől.

Köszönjük Polgármester úrnak és Bokor Lajosnak, hogy szakértő vezetésükkel mindnyájan épségben hazaértünk.

Varga Mária
szakkörvezető

Emlékeim a II. világháborúról

III. rész

Verner igazgató úrék pincéje is a mi hegyünk közelében volt. Nyáron, ősszel naponta vittem ebédet egy Molnár József nevű bácsinak. Később mondták, hogy szökött katonatiszt volt, mindig a szőlő között várt, figyelte, nem követ-e valaki. Később a lányai megkerestek, hogy köszönetet mondjanak. Szörnyű nap volt, amikor Szombathelyt bombázták. Vasárnap volt, éppen ebédeltünk. Kettő óra körül hatalmas robaj, bomba esett a templomkert mögötti mezőre. A krátert én is láttam. Ugyanekkor a Pethely lábánál 7 láncos bomba esett le. Sitke hálával tartozik Istennek, hogy a falu megmenekült a katasztrófától.

Közben az oroszok egyre közeledtek. Onnan tudtuk, hogy SS katonák autói töltötték meg az utcát és az udvarunkat. A németek szigorú tekintettel, teljes készenlétben ültek a kocsikban. Lelőtték a disznókat, felpakolták a jobb ruhákat, kenyeret, krumplit, hogy ne maradjon az oroszoknak, persze nekünk sem. 26-án búcsúzóul a mai Borostyánkert udvaráról gyűjtőgyertyákat lőttek ki. Égett a szembeni utcasor. Volt tűz Kiss Laci bácsiéknál, az iskolánál, az Ódor házaknál. Egy német katona viszont maradt. Az volt a feladata, ha éjszaka nem jönnek érte, fel kell robbantani a kertünk végében levő raktárt. Alá is aknázták. Éjszaka senki, mi, gyerekek sem fekvődtünk le. Közben néhány férfi lóra ült, hogy megnézzék, merre járnak az oroszok. Úgy éjfél körül a mélyút felől autó tűnt fel halvány fénnel. Megmenekültünk a robbantástól. Kissitkén viszont égtek a raktárak. Még visszagondolni is borzasztó, hát még átélni. Visszaértek a lovasok is. Pápa-Celldőmölk között röpködtek a katyusák – szólt a hír. Még nem írtam arról, hogy a faluban estétől nagy volt a sötétség. Az ablakokból sem szűrődhet ki fény. Ha mégis, csendőrelent meg, hogy figyelmeztessen. A falut már sokan elhagyták. Az hírlett, hogy ellenállás lesz a Hercseg hegynél. Hát mi is székérre pakoltunk és március 27-én, nagyhét szerdáján, 10 órakor elindultunk az Öreg-hegyre. Édesanyám egy vödör vizet cipelt, én vele tartottam. Nagypám még élő testvére, a 81 éves Vince bácsi otthon maradt, ajakrákja volt. Tiltakozott az elvitele ellen. Nehéz volt a búcsú. Délután 3 óra körül ibolyát szedtem a hegy gyepűjében. Hirtelen porfelhőben tankok tartottak a hegyre. A falu mögötti nagyréten pedig sereg vonult. Megjötték az oroszok. Elkezdődött a 3 napos szabad rablás. A szomszéd pincében kiengedték a bort a hordókból. Ez nagy felháborodást keltett az oroszok körében. Nem voltunk biztonságban, el kellett innen is mennünk. Mielőtt tovább szekereltünk volna, egy távolabbi hegyi lakáshoz, Kiss Imre bácsiékhoz értünk; a 7 éves Lajos eltűnt. Kerestük a környéken, egyszer csak futva megjelent és messziről kiabálta: Mama, a Keresztpapa jól van, az óra is ketyeg a konyhaszekrényben! Oroszok vannak nálunk, sebesültek is. Megkönnyebbülve indultunk a Kiss birtokra. Nagyon sokan voltak ott, Juliska mama úgy érezte, haza kell mennünk. Az erdő felől, a csapáson át érkeztünk a kertünk hátsó kapujához. Az orosz őr megálljt parancsolt, nehezen értette meg, hogy haza akarunk menni. Végül bántódás nélkül bejutottunk az udvarra. Még segítettek is lepakolni a székérről. Persze feleholmi az ő szálláshelyükön landolt. Tamás Imre plébános úr, Juliska néni, a szakácsnő nagyon örültek nekünk. Nagy-

pénteken már söpörtem az utcát. Vasárnap meg templomba mentünk. Csak néhányan voltunk az utcánkban. Ekkor történt, hogy egy orosz katona pénzt tett az oltárra, de sajnos a megpróbáltatások még nem értek véget. Félelem uralkodott éjjel-nappal. Láttam, amikor Terire, aki a 2 éves Sanyikát ölben tartotta, egy orosz katona puskája meredt. Megmenekült, mert éppen jött egy tiszt. Egyik éjszaka egy részeg katona tántorgott be hozzánk. Mama feküdt legközelebb az ajtóhoz, sikerült kiugrania, hogy segítségért fusson. Az orosz utána lőtt. A golyót a tornác ajtaja fogta fel. Érkezett is a megmentő csapat, mezőgazdasági eszközökkel felszerelve. Nem lett bántódásunk, csak a Kaszab István képet vágta le a földre. Ki akart végezni bennünket mondván, hogy az ő családja is meghalt a háborúban. A végén megkönnyebbülve ő is és mi is sírtunk, imádkoztunk. A 3 napos szabad rablásnak már vége volt. Egyik nap senkit nem engedtek ki az utcára, a kapuban őr állt. Egy orosz katonát temettek a Szent János dombon. Megölt egy nőt, aki az Öreg hegyen a szomszédunk volt és az Állami utcában a mélyút melletti szélső házban lakott. Egy másik tragédia is eszembe jut. Vasárnap délután volt, cseresznyét szedtünk az Újhegyen. Abérték emeletes lakásának felső szobájában puska durrant. Hallottuk, mert tőlük a második telken voltunk. Nem láttuk, de megtudtuk, hogy egy német tiszt felesége halt meg. Kislányával itt akarta megvárni a háború végét. Az történt, hogy megismerkedett a kastélyban lakó orosz parancsnokkal. Arra a délutánra bejelentkezett hozzá a tiszt. Mikor eljött az idő, kislányát szépen felöltöztette, kiküldte a szobából és megtörtént a tragédia. Nem tudott hűtlen lenni a férjéhez, kiről nem tudta, merre harcol. Búcsúlevelet hagyott. A halott a régi sitkei temető bejáratától jobbra lelt nyugalmat. Az orosz tiszt kihozta a kislányt a temetésre. Mielőtt sírba tették a koporsót, felbontatta, hogy elbúcsúzzon tőle. Megfogadta, hogy a háborút túlélve a kislány hozzátartozóit felkeresi.

Folytatás következik.

Cseszkó Józsefné

Ford kisbusz a citerazenekarnak

Citerazenekarunk a 21/2015 (IV.17.) MvM rendelet alapján a vidéki gazdaság és a lakosság számára nyújtott alapszolgáltatások fejlesztésére 2015-től igénybe vehető támogatásra pályázatot nyújtott be. A sikeres pályázat eredményeképpen zenekarunk egy 9 személyes Ford kisbuszt vásárolhatott. Szeretnénk megköszönni Sitke Község Önkormányzati Képviselő-testületének a gépjármű előfinanszírozásához adott visszatérítendő támogatást, melyet egyesületünk hiánytalanul már vissza is fizetett az önkormányzat számlájára. Külön szeretnénk köszönetet mondani Morgós István polgármester úrnak a pályázat megírásához, lebonyolításához nyújtott segítségéért.

A Sitkei Citerazenekar tagjai

SPORT ❖ SPORT ❖ SPORT

11. helyen várja a tavaszi szezont futballcsapatunk

Az elmúlt tavaszi szezont csapatunk 18 megszerzett ponttal a 11. helyen zárta, ami biztos bent maradó helynek számít. Az új bajnoki rajtra próbáltuk erősíteni kicsit a csapatot és az elvárás 20-22 pont lett volna az őszi szezon zárására.

Szücs Gergő személyében jelentősen erősödött a támadójátékunk. Az első három forduló követően 7 ponttal remekül rajtolt a csapat. Sajnos a negyedik fordulóban Gércén nem sikerült a pontszerzés. Sikerült megszerezni a mérkőzés elején a vezetést, és 0-1-es állásnál óriási lehetőséget szalasztottunk el a gércei kapu előtt. Később a gércei csapat magára talált, jött az egyenlítés, majd sikerült a maguk javára fordítani az eredményt. Az edzéseken ezekben az időkben normál létszámmal készültünk és az látszott a hétvégi teljesítményeinken is. A hetedik fordulóban 13 ponttal a negyedik helyen állt a

csapat. Szerencsétlen körülmények közepette sajnálatos vereséget szenvedtünk Jákfán, ami a mi rossz játékunk mellett a mérkőzés játékvezetőinek is erősen köszönhető. Nem szeretném felmenteni a csapatot. Az elkövetkező hat forduló során nulla pontot szereztünk. Megjegyezném, nincs helye az első hat csapat között olyan alakulatnak, aki hétköznap nem készül a hétvégi mérkőzésekre. A jákfai vereség után erősen visszaesett az edzés látogatottsága.

Szezon végére csapatunk a 11. helyre süllyedt, ami nagyon messze van a tervezett 5-7. helytől. A téli átigazolási szezonban igyekszünk megerősíteni a játékosállományt, és egy jó felkészülés mellett tavasszal felzárkózni a tabellán.

Komáromi Szabolcs

Felemás őszi a sitkei tekecsapat életében

Szeptember második hetében elrajtolt az NB III.-as tekebajnokság, amelyben dobogós helyre esélyesként indult a tavalyi bajnokság 2. helyén végző hazai csapat. A bajnokság összetételében annyi változás történt, hogy Halogy csapata feljutott az NB II.-es bajnokságba, az alsóbb osztályból pedig Rum csapata érkezett osztályunkba, Tanakajd csapata visszalépett az indulástól. Így az NB III. Nyugati csoportja 13 csapattal indult el.

A csapat összetételében is változás történt, dr. Györkös Péter és Molnár Tibor érkezett új igazolásként, távozott tőlünk Bejczy Tamás, aki a Sárvári Kék Golyó csapatába igazolt.

Csapatunk eddig őszzel felemásan szerepel, a hazai pálya előnyét maximálisan kihasználja (6 mérkőzésből 5 győzelem és 1 döntetlen); idegenben sajnos eddig mind a 4 alkalommal pont nélkül maradtunk.

A jelenlegi állás szerint Gellénháza csapata vezeti a bajnok-

ságot 16 ponttal, mögöttük közvetlenül Kondorfa és Rum csapata áll 15 és 13 ponttal.

Csapatunk jelenleg 11 ponttal holtversenyben a 4. helyen tartózkodik.

Reményeink szerint tavasszal idegenben is sikerül eredményesebben szerepelni, amellyel a dobogós helyek valamelyikét megszerezheti a sitkei tekecsapat.

Terveink szerint január 8-10 között elhunyt csapattársunk, Hajas András emlékére tornát szervezünk. Jelentkezéseket már most is várjuk személyesen a tekézőben, illetve a 06-95/442-284-es vagy a 06-30/595-6914-es telefonszámon.

A tekecsapat nevében kellemes ünnepeket és boldog új évet kívánunk minden kedves olvasónknak!

Sitkei tekecsapat

*Minden Kedves Olvasónknak
áldott, békés karácsonyt és
boldog új esztendőt kíván
a Szerkesztőség*

